

Sted, hvor en saadan Bemyndigelse gives, er selve Finantsloven. Uanset Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand (Tjerner) oplæste af Grundloven, er det dog klart, at der ikke er nogen Lov, der staaer Finantsloven nærmere end selve Finantsloven, og at vi opfyldte Grundlovens Fordringer om, at enhver Udbetaling skal være hjemlet i Finantsloven, paa den bedste Maade, naar vi give en saadan Bemyndigelse i Finantsloven. Jeg kan altsaa ikke see, at den Meningsforskiel, der er mellem Rigsdagens tvende Afdelinger, om Bemyndigelsen skal optages i de enkelte Love eller i selve Finantsloven, er af den Betydning, at der, om man end finder, at den ene af disse Opfattelser er den rigtige, er nogen som helst Anledning til absolut at fastholde den fremfor den anden. — Naar det saaledes er givet, at om dette Punkt dreier Striden sig, forekommer det mig, at der er al Anledning til at stemme for det af mig stillede Endringsforslag, der giver Bemyndigelsen i selve Finantsloven og gjør det muligt at udelade Bevillingsparagraphen i de enkelte Love. Jeg vil indrømme, at Endringsforslaget lader ikke Lidet tilbage at ønske for virkelig at fyldestgjøre det, som man i Grunden kunde fordr af et saadant Forslag, og jeg skal i denne Henseende navnlig gjøre opmærksom paa, at Underændringsforslaget under Nr. 29 er fuldkommen berettiget; men, naar jeg maa fraraade Vedtagelsen deraf, da kommer det deraf, at det ikke er fyldestgjort ved de Love, vi allerede have behandlet; — paa den anden Side indeholder det en alvorlig Opfordring til at stræbe efter at fyldestgjøre den Tanke, der ligger deri. De Fordringer, som Mindretallet i dette Underændringsforslag har gjort, anseer jeg for fuldkommen berettigede, men jeg gjentager, at i de Love, der allerede ere vedtagne, ere disse Fordringer ikke fyldestgjorte, og derfor skal jeg henstille til Mindretallet, om det ikke kunde finde sig foranlediget til at tage Forslaget tilbage. Dette er altsaa den første Mangel, som jeg indrømmer findes ved det af mig stillede Endringsforslag, men jeg indrømmer dernæst, at det Correcteste vilde være, at man beregnede, hvor store Udgifter de enkelte Rigsdagens foreslagte Love vilde medføre, forsaavidt de vedtoges, at man dernæst i selve Finantsloven op-

førte et bestemt Beløb, der naturligtvis vel var calculatorisk, men som dog indeholdt visse bestemte Summer, der opførtes paa de Conti i Finantsloven, hvortil de hørte, og derhos kunde man opføre dem under den Form, at Bemyndigelsen til Udbetalingen knyttedes til Vedtagelsen af de paagældende Love; efter min Opfattelse vilde dette være den correcteste Fremgangsmaade, hvorved man opfyldte Grundlovens udtrykkelige Bestemmelser og handlede i Grundlovens And. Ved det af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tjerner) stillede Underændringsforslag under Nr. 23 til mit Endringsforslag vil Hensigten med mit Forslag derimod aldeles forsvinde, idet det under andre Former bringer de samme Strids spørgsmål tilbage. — Jeg maa derfor opfordre det ærede Thing til at stemme for det af mig stillede Endringsforslag som et Mæglingsforslag, der har sin Oprindelse fra det andet Thing, og som indeholder en udtrykkelig Aerkjendelse af, at en Udbetaling af Statskassen ikke kan finde Sted, med mindre Finantsloven dertil giver Bemyndigelse. Jeg tillader mig at haabe, at man ved dette Spørgsmaal ikke paant fremkalder og deri indblander den Meningsforskiel, der tidligere har fundet Sted; den foreliggende Meningsforskielighed er ikke større, end jeg har tilladt mig at bemærke, og det skulde gjøre mig ondt, om man ved at stille Stridspunktet høit skulde foranledige, at Love, hvorom man igrigt i begge Afdelinger i Rigsdagen var enig, ikke kom ud.

Oppermann: Jeg maa bede det ærede Thing om Undskyldning for, at jeg ganske kort fremdrager et Par historiske Omstændigheder ved de Forslag, som Mindretallet har stillet under Nr. 29, 1 og 2; det første af disse Forslag troer jeg ikke er andet end en Redactionsforandring, som jeg derfor ikke troer, at den høitærede Minister havde i Tankerne, da han omtalte Mindretallets Endringsforslag. Forslaget gaaer jo kun ud fra, at Finantsloven som saadan efter al Nøiemøghed, faaer et Datum, som falder senere end Slutningen af Rigsdagens Forhandlinger, og at derfor Ordet „indeværende“ ikke synes ganske correct. Jeg antager, som sagt, at den høitærede Minister